Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА СЪДА

10 март 2023 година*

„Обжалване — Встъпване — Член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз — Интерес от изхода на делото — Конкуренция — Концентрации — Пазар на фармацевтичната промишленост — Решение на Европейската комисия да разгледа концентрация, препратена от органа за защита на конкуренцията на държава членка — Решение, с което Комисията уважава искането на други държави членки да се присъединят към първоначалното искане за препращане — Професионално сдружение, което не е представително за засегнатия сектор — Отхвърляне“

По дело C-625/22 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 30 септември 2022 г.,

Grail LLC, установено в Менло Парк (Съединени американски щати), представлявано от A. Giraud, avocat, J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogado, D. Little, solicitor, J. Ruiz Calzado, abogado, и S. Troch, advocaat,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Illumina Inc., установено в Сан Диего (Съединени американски щати), представлявано от D. Beard, BL, J. Blanco, abogada, B. Cullen, BL, F. González Díaz, abogado, J. Holmes, barrister, G. Rizza и M. Siragusa, avvocati,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, представлявана от G. Conte, N. Khan и C. Urraca Caviedes,

ответник в първоинстанционното производство,

Република Гърция,

Френска република, представлявана от T. Stéhelin и N. Vincent,

Кралство Нидерландия, представлявано от M. K. Bulterman и P. P. Huurnink,

* Език на производството: английски.

Надзорен орган на ЕАСТ, представляван от C. Simpson, M. Sánchez Rydelski и M.-M. Joséphidès,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА СЪДА,

предвид предложението на N. Wahl, съдия докладчик,

след изслушване на генералния адвокат N. Emiliou,

постанови настоящото

Определение

1 С жалбата си Grail LLC иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 13 юли 2022 г., Illumina/Комисия (T-227/21, EU:T:2022:447), с което последният отхвърля жалбата за отмяна, първо, на Решение C(2021) 2847 final на Комисията от 19 април 2021 г., с което се уважава искането на Autorité de la concurrence française (френския орган за защита на конкуренцията) тя да разгледа концентрацията, свързана с придобиването от страна на Illumina Inc. на изключителен контрол върху Grail Inc. (преписка COMP/M.10188 — Illumina/Grail), второ, на решения C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final и C(2021) 2855 final на Комисията от 19 април 2021 г., с които се уважават исканията на гръцкия, белгийския, норвежкия, исландския и нидерландския орган по конкуренция да се присъединят към искането за препращане, и трето, на писмото от Комисията от 11 март 2021 г., с което се уведомяват Illumina и Grail за посоченото искане за препращане.

2 С молби, подадени на 9 януари 2023 г. на основание член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и членове 130 и 190 от Процедурния правилник на Съда, Association française des juristes d'entreprise (Френско сдружение на юрисконсултите, AFJE) и Association européenne des juristes d'entreprise (Европейско сдружение на юрисконсултите, AEJE) искат да бъдат допуснати да встъпят в настоящото производството в подкрепа на исканията на Grail.

3 След като подадените от AFJE и AEJE молби за встъпване са връчени на страните от секретаря на Съда в съответствие с член 131, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага към производството по обжалване на съдебни актове на Общия съд по силата на член 190, параграф 1 от същия правилник, Illumina, Grail и Европейската комисия представят становищата си по тези молби в указания срок.

4 Докато Illumina и Grail посочват, че подкрепят тези молби за встъпване, Комисията от своя страна иска те да бъдат отхвърлени.

По молбите за встъпване

5 Съгласно член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз всяко лице, което докаже интерес от изхода на делото, може да встъпи в дело пред Съда, освен по дела между държави членки, между институции на Съюза или между държави членки, от една страна, и институции на Съюза, от друга страна.

6 Според постоянната практика на Съда понятието „интерес от изхода на дело“ по смисъла на тази разпоредба трябва да се определи от гледна точка на предмета на спора и да се разбира като пряк и настоящ интерес от решението по самите искания, а не като интерес, свързан с изложените основания или доводи. Всъщност изразът „изход на делото“ препраща към исканото окончателно решение, такова каквото то бъде установено в диспозитива на съдебното решение, което предстои да бъде постановено (определение на председателя на Съда от 7 февруари 2019 г., Bayer CropScience и Bayer/Комисия, C-499/18 P, непубликувано, EU:C:2019:107, т. 5 и цитираната съдебна практика).

7 В това отношение следва по-конкретно да се провери дали лицето, подало молбата за встъпване, е засегнато пряко от обжалвания акт и дали неговият интерес от изхода на делото е несъмнен. По принцип обаче интересът от изхода на делото може да се разглежда като достатъчно пряк само ако този изход може да промени правното положение на подалия молба за встъпване (определение на председателя на Съда от 27 февруари 2019 г., Uniwersytet Wrocławski и Полша/REA, C-515/17 P и C-561/17 P, непубликувано, EU:C:2019:174, т. 8 и цитираната съдебна практика).

8 От постоянната съдебна практика обаче следва също, че представително професионално сдружение, което има за цел защита на интересите на своите членове, може да бъде допуснато да встъпи, когато спорът повдига принципни въпроси, които могат да засегнат посочените интереси (определения на председателя на Съда от 1 октомври 2019 г., Комисия/Ville de Paris и др., C-179/19 P, непубликувано, EU:C:2019:836, т. 7, и от 1 септември 2022 г., Google и Alphabet/Комисия, C-48/22 P, непубликувано, EU:C:2022:667, т. 7 и цитираната съдебна практика). Ето защо изискването такова сдружение да има пряк и настоящ интерес от изхода на делото, трябва да се счита за изпълнено, ако това сдружение докаже, че се намира в такова положение, при това независимо дали изходът на делото може да промени правното положение на самото сдружение.

9 Всъщност целта на такова широко тълкуване на правото на встъпване в полза на представителните професионални сдружения е да даде възможност за по-добра преценка на обстоятелствата по делата, внесени за разглеждане от съда на Съюза, като същевременно се избягват множество индивидуални встъпвания, които биха засегнали ефикасността и доброто протичане на производството (вж. в този смисъл определения на председателя на Съда, National Power и PowerGen/Комисия, C-151/97 P(I) и C-157/97 P(I), EU:C:1997:307, т. 66, и от 1 октомври 2019 г., Комисия/Ville de Paris и др., C-179/19 P, непубликувано, EU:C:2019:836, т. 12). За разлика обаче от физическите и юридическите лица, които действат за своя сметка, представителните професионални сдружения могат да поискат да встъпят по внесено за разглеждане от Съда дело, за да защитят не индивидуални интереси, а колективните интереси на своите членове. Всъщност встъпването на такова сдружение предлага цялостна перспектива за тези колективни интереси, засегнати от принципен въпрос от значение за изхода на делото, и по този начин позволява на Съда да прецени по-добре обстоятелствата по разглеждано от него дело.

10 При това положение, съгласно припомнената в точка 8 от настоящото определение съдебна практика, и по-конкретно, както следва от практиката на Общия съд (вж. определение на председателя на трети разширен състав на Общия съд от 6 октомври 2021 г., Illumina/Комисия, T-227/21, непубликувано, EU:T:2021:672, т. 24 и цитираната съдебна практика), встъпването на сдружение по дело се допуска, първо, ако то представлява значителен брой предприятия, осъществяващи дейност в съответния сектор, второ, ако целите му включват защита на интересите на неговите членове, трето, ако делото може да повдигне принципни въпроси, засягащи функционирането на съответния сектор, и следователно, четвърто, ако предстоящото решение може в значителна степен да засегне интересите на неговите членове.

11 Именно с оглед на тези условия, които трябва да бъдат потвърдени, следва да се разгледа основателността на подадените от AFJE и AEJE молби за встъпване.

12 В подкрепа на молбите си AFJE и AEJE твърдят, първо, че представляват значителен брой предприятия, осъществяващи дейност в икономическия сектор, засегнат от разглежданата в настоящото дело концентрация. Всъщност AFJE представлявало цялата общност на юрисконсултите, които се намират на френска територия, и обхващало всички сектори на френската икономика. Що се отнася до AEJE, то било организация, обединяваща 22 европейски сдружения на юрисконсулти, и следователно представлявало общите интереси на сдруженията на юрисконсултите, обхващащи всички сектори на европейската икономика. Второ, AFJE и AEJE, чиято цел е да гарантират правовата държава и принципа на правната сигурност в Европа, били натоварени със задачата да защитават и отстояват интересите на своите членове. Трето, настоящото дело повдигало принципни въпроси, свързани с тълкуването на член 22 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), които засягали правните сделки в различни икономически сектори. Четвърто, съществувала опасност изходът на делото в производството по обжалване да засегне в значителна степен интересите, представлявани от AFJE и AEJE. По-конкретно, що се отнася до концентрациите, юрисконсултите трябвало да могат да прилагат ясни и предвидими процедури, за да не се допусне предприятията, които са ги наели, да бъдат поставени в затруднено положение от регулатор, компетентен да контролира тези сделки, или да са принудени да прекъснат вече започнала или дори приключила сделка.

13 Тези доводи обаче не позволяват да се уважат настоящите молби за встъпване.

14 На първо място, AFJE и AEJE не доказват, че техните интереси или интересите на членовете им ще бъдат засегнати от изхода на настоящото дело по смисъла на съдебната практика, цитирана в точки 6 и 7 от настоящото определение. Всъщност, като се има предвид фактът, че нито тези сдружения, нито техните членове са засегнати от разглежданата в настоящото дело концентрация, което впрочем те не твърдят, диспозитивът на съдебното решение, което предстои да бъде постановено, не може да има пряко и настоящо въздействие върху правното им положение.

15 На второ място, AFJE и AEJE не установяват, че първо, в съответствие с принципите, припомнени в точка 10 от настоящото определение, те представляват значителен брой предприятия, осъществяващи дейност в сектора, засегнат от разглежданата по настоящото

дело концентрация, второ, че последното може да повдигне принципни въпроси, засягащи функционирането на този сектор, и трето, че предстоящото решение може в значителна степен да засегне интересите на техните членове.

16 Всъщност следва да се отбележи, че разглежданата в настоящото дело концентрация се отнася до сектора на кръвните тестове за ранна диагностика на ракови заболявания, използващи геномно секвениране от ново поколение (next-generation sequencing, наречено „NGS“), и по-общо до фармацевтичния сектор и/или сектора на медицинските изделия.

17 В това отношение следва да се отбележи, че макар, както следва от цитираната в точка 9 от настоящото определение съдебна практика, целта на широкото тълкуване на правото на представителните професионални сдружения на встъпване е да даде възможност за по-добра преценка на обстоятелствата по делата, внесени за разглеждане от съда на Съюза, като същевременно се избягват множество индивидуални встъпвания, които биха засегнали ефикасността и доброто протичане на производството, то все пак няма за цел да позволи встъпването на непредставителни сдружения, които имат само косвен и хипотетичен интерес от изхода на делото.

18 Ако Съдът приеме, че сдружение, представляващо юрисконсулти, може да встъпи в случай като настоящия въз основа на съображения като изложените от AFJE и AEJE, от това би следвало, че такова сдружение би могло да встъпи в повечето производства пред юрисдикциите на Съюза, свързани с тълкуването на разпоредба от правото на Съюза в областта на конкуренцията, тъй като в такъв вид производства винаги могат да бъдат изтъкнати подобни съображения.

19 Ето защо с оглед на изложеното по-горе следва да се заключи, че независимо дали AFJE и AEJE представляват представителни професионални сдружения и дали целта им включва защитата на интересите на съответните им членове, те не са доказали, че имат интерес от изхода на делото по смисъла на член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз. Следователно молбите им за встъпване трябва да бъдат отхвърлени.

20 Този извод не се поставя под съмнение от факта, че по някои дела юрисдикциите на Съюза допускат встъпването на професионални сдружения, представляващи адвокати и правни съветници, тъй като тези дела се отнасят до принципни въпроси, които могат да засегнат интересите на техните членове. В това отношение следва по-специално да се отбележи, че правният въпрос, повдигнат по делото, по което е постановено определение на председателя на Съда от 5 юли 2018 г., Uniwersytet Wrocławski и Полша/REA (C-515/17 P и C-561/17 P, непубликувано, EU:C:2018:553), се отнася до спазването на условието за независимост, изисквано в случай на процесуално представителство на страна пред юрисдикциите на Съюза от правен съветник, сключил с тази страна гражданскоправен договор за услуги, които предоставя като външен преподавател, и следователно това е принципен въпрос, който може да засегне интересите на професионално сдружение, представляващо правни съветници.

21 Видно от всички изложени по-горе съображения, AFJE и AEJE не са доказали, че имат интерес от изхода на делото по смисъла на член 40, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, поради което подадените от тях молби за встъпване трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

22 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на AFJE и AEJE и молбите им за встъпване са отхвърлени, AFJE и AEJE следва да бъдат осъдени да понесат съдебните разноски, които се отнасят до настоящите молби за встъпване.

По изложените съображения председателят на Съда определи:

1) **Отхвърля молбите за встъпване, подадени от Association française des juristes d'entreprise (AFJE) и от Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE).**

2) **Осъжда Association française des juristes d'entreprise (AFJE) и Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) да понесат съдебните разноски, които се отнасят до настоящите молби за встъпване.**

Подписи